

BROEDERLIJK SAMENLEVEN : VISIOEN VAN HET RIJK GODS

INLEIDING

Fijn jullie te 'zien'!

Verontschuldigen?

DRIE KAARSEN

(Muziek Arvo Pärt op de achtergrond)

We steken een kaarsje aan

om in deze viering de mensen te gedenken die er niet bij kunnen zijn;

om hen te gedenken die getroffen worden door Corona – hier en overal in de wereld...

We steken een kaarsje aan

om ons te herinneren dat Jezus het Licht is dat de duisternis in onze wereld kan verlichten;

om inspiratie te vinden voor ons dagelijks leven...

We steken een kaarsje aan

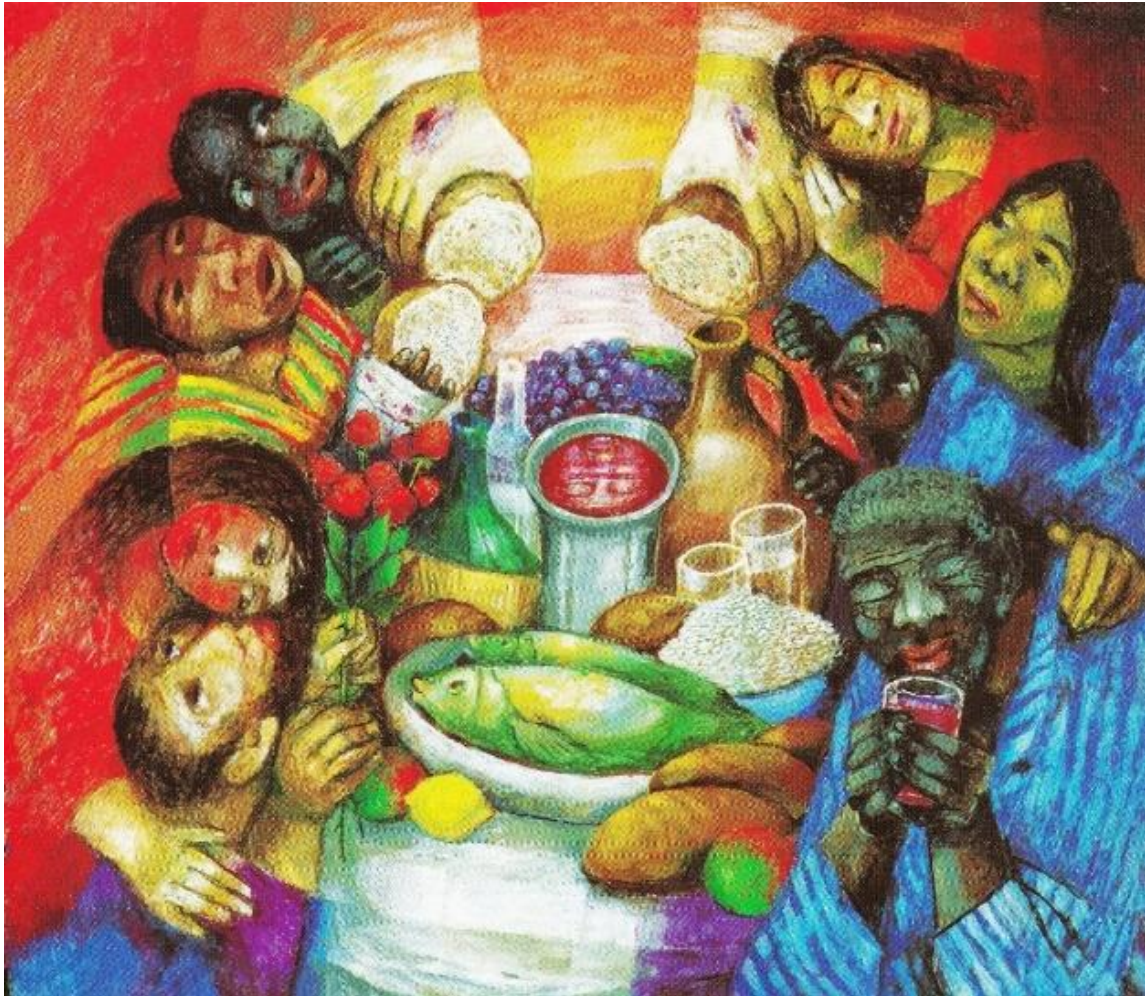
om onze vreugden en zorgen voor God te leggen;

om ons open te stellen voor de werking van zijn Goede Geest...

Nog intenties?

BROEDERLIJK SAMENLEVEN: VISIOEN VAN HET RIJK GODS

Dat is het thema van deze viering.

Uit het Hongerdoek Sieger Köder 1996:

Gastvrije tafelgemeenschap als symbool voor het Rijk van God

Regenboogkleuren - Jezus is aanwezig - Zuiver water op tafel

VRAAGJE

De kunstenaar Köder heeft 'zijn' visioen van het Rijk Gods uitgebeeld. Maar ook jij hebt waarschijnlijk een beeld van wat 'broederlijk samenleven' kan betekenen. Wat is jouw droom voor deze wereld? Wat is voor jou belangrijk om aan mee te werken?

Daarvoor laat ik eerst even stille tijd

om daarna naar jullie bevindingen te luisteren

....

(tussen de getuigenissen lied Ubi caritas)

LIEDTEKST: DAT WIJ ALS WACHTERS OP DE MUREN STAAN

Een liedtekst van René van Loenen. Het refrein is gebaseerd op een tekst van de profeet Jesaja 62,6: Jeruzalem, op uw muren heb ik wachtposten uitgezet; heel de dag en heel de nacht, nooit mogen zij zwijgen. Die wachtposten moeten spreken over wat zij zien gebeuren en bidden voor ommekeer...

Want we zijn nog niet zover dat broederlijk samenleven, het visioen van het Rijk Gods gerealiseerd is:

Refrein:

**Dat wij als wachters op de muren staan
Geroepen om het zwijgen te verbreken
Een klein begin van opstanding
Een teken.**

Nog heerst verhuld de slavernij
van man en macht: een maatschappij
die in haar schild het onrecht voert
van leven dat wordt ingesnoerd.
Maak, God, om Christus' wil ons vrij.

Refrein

Even stilte

Nog duurt een ongelijk gevecht:
de sterke die zijn wil oplegt
aan de verliezer – op dood spoor
gaat hij verarmd de dagen door.
God, wie verschaft de zwakke recht?

Refrein

Even stilte

Nog wordt het gouden kalf vereerd
van nooit genoeg en altijd meer.
Maar schrijnend is het tegendeel:
de rekening voor ons teveel.
God, zegen wie het onrecht keert.

Refrein

Even stilte

Nog heerst het drogbeeld van de staat:
er is een vijand die men haat,
nooit is een wapen sterk genoeg.
o God, bevrijd ons van de vloek
die eens geen leven overlaat.

Refrein

Even stilte

Zie nog de mens die wordt bespot,
al is hij beelddrager van God,
zijn bondgenoot. Samaritaan,
ontrechte mens, leer ons verstaan
wat liefde is naar zijn gebod.

Refrein

Even stilte

Nog zucht de schepping doodsbenauwd,
aan onze zorgen toevertrouwd.
Het spansel rond de aarde barst,
door mensenhanden aangetast.
Bekeer ons, God, tot haar behoud.

Refrein

Even stilte

Nog houdt de kerk uw naam verdeeld:
wij maken ons van U een beeld,
gesneden uit ons eigen hout,
wij zoeken in onszelf behoud.
o God, geef dat uw Geest ons heelt.

Refrein

Even stilte

Waar mensen het zwijgen verbreken, daar waar het leven op onze aarde geschonden wordt,
is dat een begin van opstanding.

Elke mens doet dat op zijn eigen manier.

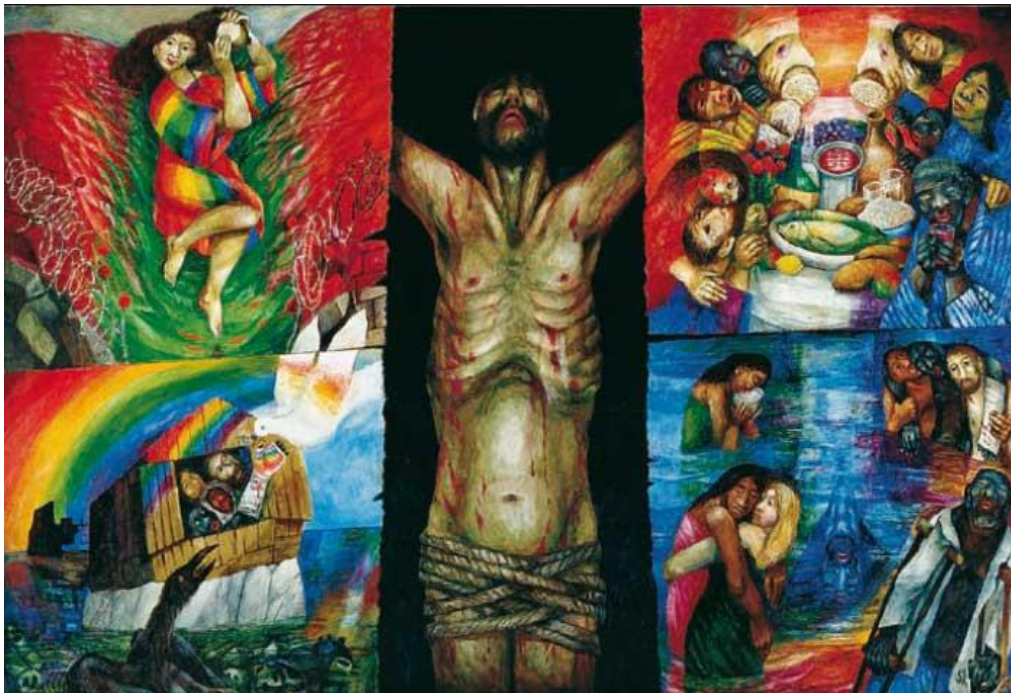
HOE deed Jezus dat: het Rijk Gods zichtbaar maken?

Om daar wat zicht op te krijgen volgen we hem in het begin van zijn openbaar optreden zoals Lucas dat heeft opgeschreven: Lc.4,16-19

Jezus ging naar Nazareth, de stad waar hij opgegroeid was. Op sabbat ging hij zoals altijd naar de synagoge. Toen hij opstond om voor te lezen, gaf een dienaar hem het boek van de profeet Jesaja. Jezus opende het boek en zocht naar een stuk dat hij wilde voorlezen. Hij las:

God heeft mij uitgekozen. Daarom is zijn Geest bij mij. God heeft mij gestuurd om aan arme mensen het goede nieuws te vertellen. En om tegen gevangenen te zeggen dat ze weer vrij zijn. Om blinden te vertellen dat ze weer zullen zien. En om mensen die het moeilijk hebben, te helpen. Ik maak bekend: Er begint een nieuwe tijd.

DUIDING aan de hand van het laatste beeld van het hongerdoek

Het hongerdoek van Miserior uit 1996 hebben we echter nog niet volledig gezien. In de verschillende taferelen vind ik het visioen van Jesaja terug waaruit Jezus gelezen heeft:

WIE ARM IS GOED NIEUWS BRENGEN

De gastvrije tafelgemeenschap

WIE GEVANGEN ZIT BEVRIJDEN

De dans van Myriam, om Gods bevrijdend en levengevend handelen: ze bezingt haar vreugde als de muren instorten en de prikkeldraad rond de gevangenschap en

onderdrukking verbroken wordt. Het onstuimige water van de zee wordt tot een groen dal met aan beide kanten bloeiende rozen.

WIE BLIND IS, DOEN ZIEN

De ark van Noach in een oceaan van verderf: een zinkende tanker en een vogel vol smeerolie – met daarboven de regenboog. In de ark mensen uit alle werelddelen – ze verwachten de vredesduif.

WIE HET MOEILIJK HEEFT, HELPEN

Genezingen bij de Bron: als mensen elkaar in lief en leed helpen en ondersteunen, is dat als water dat leven doet.

HOE DEED JEZUS DAT?

In het midden Jezus als de lijdende dienaar: gekwetst, gefolterd. Met de gemartelde Jezus tussen de veelkleurige taferelen wordt duidelijk dat zijn visioen voor een beter leven niet zonder lijden tot stand komt.

Zolang er mensen zijn, is het nodig aan het visioen van het koningschap Gods verder te werken. Er wordt op onze bijdrage gerekend. We zullen de voltooiing tijdens ons leven hier op deze aarde waarschijnlijk niet zien – zoals ook Jezus. Maar onze inbreng is kostbaar en onontbeerlijk. Daarom willen we bidden:

We bidden met een gebed van Kris Gelaude:

*God,
Gij zijt het toch
die hebt gezegd:
Zo zal het niet gaan.
Genoeg recht omgewrongen.
Genoeg mensen verloren
en verwaaid.
Ik zal machten breken
en zwakken oprichten.
Kom ook vandaag
uw mensheid tegemoet.*

*Zet ons op de weg
van het licht,
dat wij zelf een begin maken
van opstanding.
Dat wij doen
wat Gij wilt doen.
En ons durven toevertrouwen
aan kwetsbaarheid.
Zoals zichtbaar werd in Jezus,
uw kind, uw geliefde.
Amen.*

Onze droom van een betere wereld is geen rozengeur en maneschijn.
Het is blijven vertrouwen, ondanks tegenslagen.
Het is zien waar de kleine goedheid gebeurd en bemoedigd verder gaan.

Zoals Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) schreef met kerst/oudjaar 1944 (een paar maanden voor hij vermoord werd) voor zijn verloofde en familie een gedicht, dat hij hen vanuit de gevangenis toestuurde.

Door goede machten trouw en stil omgeven,
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar,
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,
en met u ingaan in het nieuwe jaar.

Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemt,
o Heer, geef onze opgejaagde zielen
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd.

En wilt Gij ons de bitt're beker geven
met leed gevuld tot aan de hoogste rand,
dan nemen wij hem dankbaar zonder beven
aan uit uw goede, uw geliefde hand.

Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken
om deze wereld en haar zonneschijn,
leer ons wat is geleden dan herdenken,
geheel van U zal dan ons leven zijn.

Laat warm en stil de kaarsen branden heden,
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.

Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen,
de eenzaamheid, die nergens uitkomst ziet,
laat ons dan allerwege horen stijgen
tot lof van U het wereldwijde lied.

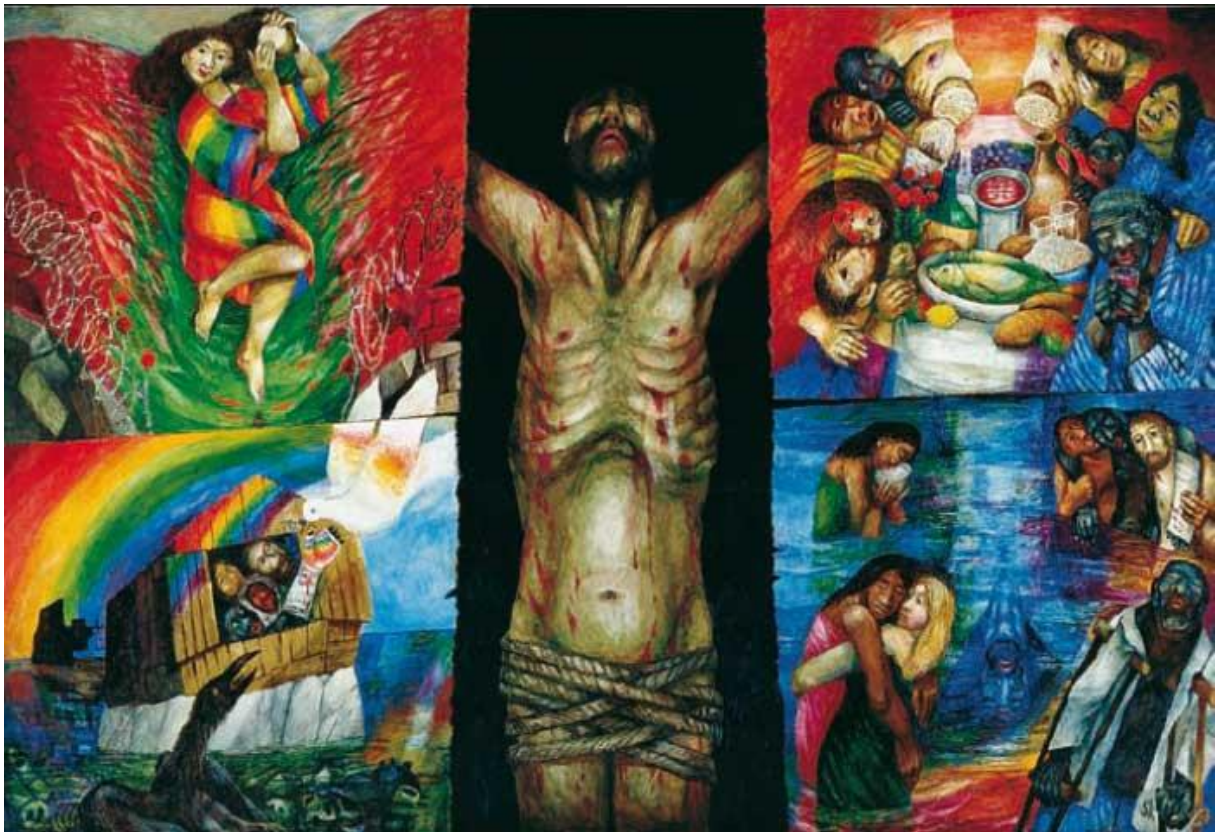
In goede machten liefderijk geborgen
verwachten wij getroost wat komen mag.
God is met ons des avonds en des morgens,
is zeker met ons elke nieuwe dag.

MEDEDELINGEN

Elly

Het hongerdoek 1996 van de Duitse kunstenaar Sieger Köder

Thema van dit hongerdoek ***Hoop voor mensen aan de kant***

Dit hongerdoek wil confronteren met mensen die 'aan de kant' staan, omdat ze vreemd zijn, arm, zwak of anders.

Het wil getuigen van het geloof in de levende Christus en oproepen om in een wereld van dood en vernieling teken van hoop te zijn door de zorg van Jezus voor de armen en uitgestoten over te nemen. Zo'n lijdende mens staat centraal in het doek.

Gelovigen zien er de stervende Jezus in. Hij is zowel een aanklacht tegen onrecht als een bron van hoop. Want God heeft hem opgenomen in zijn liefde en met hem, alle lijdende mensen.

Deze hoop wordt gesymboliseerd door de regenboog, teken van Gods hernieuwde belofte van leven: boven de ark van Noach, in het kleed van Myriam, in het kleed van de Indio-jongen en in het water van de Betsaïda-bron.

Ook 'water' is een terugkerend motief: de dodelijke vloed in het zondvloed-tafereel, bevrijdend water voor Myriam, zuiver drinkwater op tafel, levenschenkend water voor zieken.

De verschillende taferelen

1. De ark van Noach (Genesis 9, 8-15) Midden in een oceaan van verderf staat de ark. Een zinkende tanker loost zijn giftige vracht, een vogel vergaat in smeerolie. De zee is vol doodskoppen, visgraten, oorlogswapens. De ark drijft boven de vernieling uit. Noach kijkt door het venster samen met mensen uit verschillende werelddelen. Ze verwachten de vredesduif. De regenboog kleurt het uitspansel en wordt weerspiegeld in de smurrie van de oceaan.

2. De dans van Myriam (Exodus 14, 26-31) Myriam, de profetes, danst en slaat op de tamboerijn. Ze bezingt haar vreugde als de muren instorten en het prikkeldraad rond de gevangenschap en onderdrukking van het joodse volk in Egypte verbroken wordt.

Zij draagt een kleed in de kleuren van de regenboog.

De rode zee splitst zich en wordt een groen dal.

Langs beide zijden bloeien rozen op prikkeldraad. Want God heeft de ellende van zijn volk gezien en hen weggeleid uit de slavernij in Egypte.

Myriam is getuige van zijn reddend, bevrijdend en levengevend handelen.

Deze vrijheid wordt bewaard in de zorg voor weduwen, wezen en de vreemdelingen én in de strijd tegen elke vorm van verdrukking.

3. Het feestmaal (Lucas 5, 27-32)

Een rijkge vulde tafel: brood, een tros druiven, twee vissen, een overvolle schaal rijst, twee appelen, een citroen, een waterkruik, een wijnfles, een beker gevuld met rode wijn.

Rond de tafel zitten allerlei soorten mensen. Een jonge Afrikaan, een Indio, een bruidspaar, een vrouw die zich tegen een hand aanvleit, een kleine zwarte jongen, een Aziatische vrouw en een donkere man die een glas wijn drinkt.

Hij die het brood breekt en van wie het gelaat weerspiegeld wordt in de beker wijn, hij is het die de gemeenschap aan tafel uitnodigt. Een gastvrije gemeenschap zonder onderscheid tussen heiligen en zondaars.

Deze tafelgemeenschap is symbool voor het Rijk van God.

4. Genezing van de verlamde (Johannes 5. 1-18)

Een grote zwarte figuur is blind en kreupel, een zwarte verlamde man wordt gedragen door een blanke en een kleurling, twee vrouwen ondersteunen elkaar.

Een vrouw drinkt water. Ze doet denken aan de Samaritaanse vrouw die bij de put levend water kreeg van Jezus. Allen staan tot aan de lenden in het water waarin zowel de kleuren van de regenboog als het gelaat van het beeld in het midden zijn weerspiegeld.

Dit beeld verwijst naar het levende water dat Jezus schenkt aan de vrouw bij de bron. "Wie van dit water drinkt zal nooit meer dorst hebben".

Als mensen elkaar in lief en leed helpen en ondersteunen, is leven opnieuw mogelijk. De man van smarten (Johannes 19, 1-5. 28-37)

In het midden: een gekwetst en gefolterd lichaam zonder gezicht, illustratie van het onzegbare, onmetelijke lijden in de wereld. In hem zien christenen Jezus die, in zijn lijden en dood, alle geminachte, weerloze en gekwetste mensen draagt. Naar hem kijken is bereid zijn zelf armen en gekwetsten te dragen.

Hij is de hoop voor de uitgeslotenen en voor allen die wereldwijd hun bondgenoten willen zijn.

Met de gemartelde Jezus tussen de veelkleurige taferelen wordt duidelijk dat zijn dromen van een beter leven sterker zijn dan lijden en dood.